

Problem questions innocent successful (successful) action before you take tax crimes coupled by organized group

Проблемні питання проведення негласних слідчих (розшукових) дій під час розслідування податкових злочинів, вчинених організованою групою

Vadym Nechai

Ключові слова:

податкові злочини, розслідування, негласні слідчі (розшукові) дії, організована група, слідчий, співробітник оперативного підрозділу.

Key words:

tax crimes, investigations, secret investigative (search) actions, organized group, investigator, officer of the operational unit.

Постановка проблеми. Згідно зі статтею 67 Конституції України обов'язок кожного громадянина нашої держави – «сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом»¹. На жаль, починаючи ще з 90-х рр. ХХ ст. рівень несплати податків та обов'язкових платежів громадянами України досягнув надзвичайно високих навіть для світової історії показників. Невтішним є прогноз несплати податків та обов'язкових платежів громадянами України у зв'язку з політикою уряду України щодо збільшення платежів за комунальні послуги, газ та нерухомість майна. За даними міжнародних організацій, на сьогодні тінізація економіки України становить від 40 до 50%². Звичайно, за таких обставин масштаби несплати податків та платежів впливають на макроекономічні показники держави. Саме тому ми поділяємо позицію сучасних правників Брича Л. та Навроцького В. про те, що несплати податків та платежів – це «без жодного перебільшення проблема її національної безпеки»³.

Результати аналізу матеріалів кримінальних проваджень Державної фіскальної служби України свідчать про те, що довести винуватість членів злочинних угруповань в інкримінованих їм злочинах надзвичайно складно, зважаючи на їх високий професіоналізм й уміння протидіяти розслідуванню різними засобами і способами. Тому використання негласних слідчих (розшукових) дій в діяльності Державної фіскальної служби України її слідчими та оперативними працівниками під час розслідування податкових злочинів вчинених організованою групою або злочинною організацією на сьогодні є однією із сучасних проблем економічної безпеки держави. Саме активне використання негласних слідчих (розшукових) дій під час скоєння важких злочинів у податковій сфері дозволить підвищити рівень розкриття цих злочинів, зробити більш якісною доказову базу досудового розслідування таких злочинів.

Стан дослідження. Теоретичною основою написання статті стали праці відомих вітчизняних криміналістів: Л.І. Аркуші, В.П. Бахіна, І.С. Белкіна, Л.П. Брича, В.М. Вересова, П.Т. Геги, О.О. Дудорова, М.С. Мазуренко, І.А. Мозоля, В.А. Некрасова, Д.Й. Никифорчука, С.В. Пенькова, Є.П. Приндака, В.Д. Пчолкіна, В.М. Поповича, Г.О. Усатого, П.Л.Фріса, В.В. Лисенка, В.Т. Нора, М.А. Погорецького, С.Р. Тагієва, М.Є. Шумило, П.В. Цимбала та ін.

Мета статті – визначення окремих проблемних питань регламентації та проведення негласних слідчих (розшукових) дій під час розслідування податкових злочинів, вчинених організованою групою.

Виклад основного матеріалу. З метою протидіяти податковим злочинам слідчі та оперативні працівники Державної фіскальної служби України використовують комплекс заходів організаційного, економічного та правового характеру. У цьому контексті не викликає сумнівів та обставина, що в нинішніх умовах будь-яка система оподаткування не здатна ефективно працювати без інституту відповідальності і, зокрема, належної кримінально-правової охорони⁴. Зокрема, статтею 212 КК України передбачено відповідаль-

¹ Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.

² Менделєєв В. Податкова гідра українського соціуму // Зеркало тижня. – № 67, 2013р. – с.12.

³ Брич Л., Навроцький В. Кримінально – правова кваліфікація ухилення від оподаткування в Україні. – К.: Атіка, 2000. – 288 с.

⁴ Брич Л., Навроцький В. Кримінально – правова кваліфікація ухилення від оподаткування в Україні. – К.: Атіка, 2000. – 288 с.

ність за умисне ухиляння від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів, що входять до системи оподаткування, введених у встановленому законом порядку, вчинене службовою особою підприємства, установи, організації незалежно від форми власності або особою, що займається підприємницькою діяльністю без створення юридичної особи, чи будь-якою іншою особою, яка зобов'язана їх сплачувати, якщо ці діяння призвели до фактичного ненадходження до бюджетів чи державних цільових фондів коштів у значних, великих або особливо великих розмірах⁵.

Із цього приводу нам вважається слушною думка Д. Макарова, який зазначає, що суспільну небезпеку ухилення від сплати податків складає не стільки розмір несплаченого податку, скільки факт приховування об'єкта оподаткування, латентність (прихованість) вчинених дій, що зумовлюють відсутність у державі можливості примусово вилучити суми добровільно несплаченого податку⁶.

Особлива увага приділяється частині 2 ст. 212 КК, згідно з якою ті самі діяння, вчинені за попередньою змовою групою осіб, або якщо вони призвели до фактичного ненадходження до бюджетів чи державних цільових фондів коштів у великих розмірах, – караються штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неподаткових мінімумів доходів громадян із позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Кваліфікуючими ознаками злочину (ч. 2 ст. 212) є: 1) вчинення його за попередньою змовою групою осіб; 2) фактичне ненадходження коштів у великих розмірах. Відповідно до змісту і кваліфікаційних характеристик ч. 2. ст. 212 КК мова йде про діяльність групи осіб, які вчинюють податковий злочин, але відсутня така кваліфікуюча ознака, як вчинення зазначених злочинів організованою групою або злочинною організацією. Разом із тим податкові злочини являють собою такі злочинні дії, які вчинюються в комплексі та передбачають спільні узгоджені дії кількох осіб, які планують злочинну діяльність заздалегідь та мають ще ряд ознак, притаманних організованій групі або злочинній організації. Визначення злочинної організації міститься в частині 3 ст. 28 КК, згідно з якою злочин визнається вчиненим організованою групою, якщо в його готуванні або вчиненні брали участь декілька осіб (три і більше), які попередньо зорганізувалися в стійке об'єднання для вчинення цього та іншого (інших) злочинів, об'єднаних єдиним планом із розподілом функцій учасників групи, спрямованих на досягнення цього плану, відомого всім учасникам групи⁷.

Зазначені кваліфікуючі ознаки можуть бути зафіксовані під час проведення оперативно-розшукових заходів або під час розслідування (в тому числі і шляхом проведення НСРД). Але оперативно-розшукові заходи здійснюються на підставі отримання інформації про злочин, що готується, або особу, яка готується до вчинення злочину, а в разі отримання даних про вже вчинений злочин або такий, що вчинюється, фіксація злочинної діяльності відбувається в межах кримінального провадження (в тому числі і шляхом проведення НСРД).

Практично складно зафіксувати злочинні дії на етапі підготовки до вчинення податкового злочину, оскільки вони можуть відбуватися в правовому полі, і щоб довести їх злочинну мету, необхідно здійснювати документування в рамках справи оперативного провадження. Але зазначені дії вже можуть містити склад закінченого злочину, і підстави для проведення оперативно-розшукових заходів відсутні. Так само відсутні підстави для проведення НСРД, оскільки вони здійснюються лише для фіксації тяжких або особливо тяжких злочинів, а КПК України відносить до підслідності фіскальних органів тільки ч. ч. 2, 3 ст. 205; 209; ч. 3 ст. 212 КК України, які належать до зазначеної категорії. Організовані групи, що «спеціалізуються» на вчиненні податкових злочинів, обізнані з такою особливістю вітчизняного законодавства і, готуючись до вчинення зазначених злочинів, вчинюють ряд дій, які можна кваліфікувати лише за статтями, які не є підставою для проведення НСРД.

Із цього приводу Б.А. Шолудько зазначає, що правова регламентація гласних і негласних слідчих (розшукових) дій у КПК України спрямована на посилення правоохоронної функції держави та захист прав і свобод окремих осіб, інтересів суспільства й держави від протиправних посягань, вона розширюватиме можливість оперативно-розшукової діяльності за умови дотримання конституційних гарантій прав особи⁸.

Визначення поняття «негласні слідчі (розшукові) дії» найбільш повно міститься в ст. 246 нового КПК, згідно з якою це різновид слідчих (розшукових) заходів, відомості про факт і методи проведення яких не

⁵ Кримінальний кодекс України. – К. : В-во Паливода А.В., 2012. – 215 с.

⁶ Макаров Д. Проблемы и путикриминализации явлений, связанных с уклонением от уплаты налогов // Юридический мир. – 2000. – № 2. – С. 30-35.

⁷ Кримінальний кодекс України. – К. : В-во Паливода А.В., 2012. – 215 с.

⁸ Шолудько Б. Негласні слідчі (розшукові) дії [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://foliant.in.ua/pravovoy-kommentariy_id_16.html.

підлягають розголошенню, за винятком випадків, передбачених цим Кодексом⁹. Негласні слідчі (розшукові) дії проводяться у випадках, якщо відомості про злочин і особу, яка його вчинила, неможливо отримати іншим способом. Тобто такі слідчі дії проводяться без відома особи, щодо якої їх вчиняють. Поряд із цим КПК передбачає повідомлення як осіб, чії права були тимчасово обмежені під час вчинення негласних слідчих (розшукових) дій, так і підозрюваного і його захисника про проведення цих дій, причому в письмовій формі. Таке повідомлення надсилають протягом 12 місяців після їх завершення, але не пізніше звернення до суду з обвинувальним актом¹⁰.

Згідно з положеннями глави 21 чинного КПК України негласні слідчі (розшукові) дії визначено як різновид слідчих (розшукових) дій, фіксація ходу і результатів яких відповідає загальним правилам фіксації кримінального провадження, передбаченим цим Кодексом. Протоколи та інші результати щодо проведення негласних слідчих (розшукових) дій використовуються в доказуванні на тих самих підставах, що і результати інших слідчих (розшукових) дій під час досудового розслідування¹¹. Негласні слідчі (розшукові) дії (НС(Р)Д), як різновид слідчих (розшукових) дій, також спрямовані на отримання (збирання) доказів або перевірку вже отриманих доказів у конкретному кримінальному провадженні. НС(Р)Д є процесуальними діями, підстави, порядок проведення та використання результатів яких визначено ст. 246 та іншими статтями глави 21 КПК України.

Відповідно, оперативно-розшукові заходи не мають процесуального характеру. З урахуванням їх особливостей підстави та порядок проведення таких заходів, напями використання їх результатів передбачено не в КПК, а в Законі України «Про оперативно-розшукову діяльність» та інших спеціальних законах, що регулюють таку діяльність¹². Закон досить чітко та однозначно вказує на цю різницю, визначаючи, що проведення оперативно-розшукових заходів регулюється з урахуванням питань, зумовлених специфікою мети їх проведення та інших особливостей, встановлених зазначеним Законом (ч. 2 ст. 8).

Відповідно до чинного КПК України негласні слідчі (розшукові) дії не відокремлюються від інших слідчих дій та регулюються в загальному порядку, передбаченому КПК України, хоча для більшості науковців було очевидним, що вони потребують спеціального врегулювання. З появою зазначеного інституту статтею 40 нового КПК було дещо розширено коло повноважень слідчого, зокрема він уповноважений:

- 1) проводити слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії у випадках, встановлених КПК;
- 2) доручати проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій відповідним оперативним підрозділам;

3) звертатися за погодженням із прокурором до слідчого судді з клопотаннями про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій¹³.

Таким чином, уперше в кримінально-процесуальній доктрині на законодавчому рівні закріплено вичерпний перелік негласних слідчих (розшукових) дій. Доречно засвідчити, що даний перелік негласних слідчих (розшукових) дій, які також застосовуються і під час розслідування податкових злочинів, вчинених організованою групою або злочинною організацією, потребує певного уточнення та вдосконалення, оскільки в сучасному правовому полі за «нетяжкими» статтями КК України допускається можливість проведення НСРД лише передбачених ч. 2 ст. 264 та ст. 268 КПК України.

Стосовно використання негласних слідчих дій під час розслідування податкових злочинів слід мати на увазі, що п. 6 ст. 246 КПК ці дії проводяться слідчим, який здійснює досудове розслідування злочину, або за його дорученням «органом, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства. При цьому, як зазначається в цьому ж пункті, за рішенням слідчого чи прокурора до проведення негласних слідчих (розшукових) дій у податковій сфері можуть залучатися також і інші особи¹⁴.

⁹ Кримінальний процесуальний кодекс України. – К.; В-во Паливода А.В., 2012. – 326 с.

¹⁰ Кримінальний процесуальний кодекс України. – К.; В-во Паливода А.В., 2012. – 326 с.

¹¹ Кримінальний процесуальний кодекс України. – К.; В-во Паливода А.В., 2012. – 326 с.

¹² Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18 лют. 1992 р. № 2135-XII // Відомості Верховної Ради. – 1992. – № 22.

¹³ Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18 лют. 1992 р. № 2135-XII // Відомості Верховної Ради. – 1992. – № 22.

¹⁴ Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18 лют. 1992 р. № 2135-XII // Відомості Верховної Ради. – 1992. – № 22.

Розкриваючи сутність та зміст використання негласних слідчих (розшукових) дій під час розслідування податкових злочинів, вчинених організованою групою або злочинною організацією, необхідно звернути увагу на допустимість одержаних у результаті проведення тієї чи іншої негласної слідчої (розшукової) дії доказів у кримінальному провадженні. У цьому контексті слід зазначити, що так само, як і в оперативно-розшуковій діяльності, проведення негласних слідчих (розшукових) дій допускається у виняткових випадках та за умови, що в інший спосіб отримати інформацію неможливо.

При цьому законодавством встановлені граничні строки, порядок їх провадження та документування отриманих результатів. Відомості, здобуті внаслідок провадження негласних слідчих (розшукових) дій, підлягають фіксації та використовуються під час доказування в кримінальних справах нарівні з доказами, отриманими гласним шляхом¹⁵.

С. Міщенко зазначає, що «необхідно пам'ятати, що негласні слідчі (розшукові) дії проводяться лише у випадках, якщо відомості про злочин та особу, яка його вчинила, неможливо отримати в інший спосіб. Обов'язок доведення неможливості отримати такі відомості іншим чином, ніж як у результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій, покладається на особу, яка заявляє клопотання про їх проведення»¹⁶. Отже, ґрунтуючись на позиції С. Міщенка, ми приходимо до висновку про необхідність використання НС(Р) Д і у сфері розслідування податкових злочинів, у тому числі і вчинених організованою групою або злочинною організацією.

Характеризуючи зміст використання негласних слідчих (розшукових) дій у разі ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) організованою групою або злочинною організацією, необхідно зазначити, що статтею 252 КПК визначено порядок фіксації ходу і результатів негласних слідчих (розшукових) дій. Зокрема, визначено, що фіксація ходу і результатів негласних слідчих (розшукових) дій повинна відповідати загальним правилам фіксації кримінального провадження, передбаченим цим Кодексом. Враховуючи той факт, що за результатами проведення негласної слідчої (розшукової) дії складається протокол, до якого в разі необхідності долучаються додатки, ми вважаємо, що дане положення є важливим у контексті розслідування податкових злочинів, вчинених організованою групою або злочинною організацією. Адже тепер процедура проведення негласної слідчої (розшукової) дії є більш врегульованою, а відповідно, спроститься використання документів, складених за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій, порівняно з оперативно-розшуковими заходами.

А це означає, що негласна слідча (розшукова) дія є звичайною процесуальною дією та тому її слід повноцінно використовувати нарівні з уже звичними слідчими діями під час розслідування податкових злочинів.

Як зауважує С.Р. Тагієв, слід розуміти, що правова кваліфікація злочину із зазначенням статті (частини статті) КК відповідає тяжкому або особливо тяжкому злочину (тяжкі – ч. 4 ст. 12 КК України, особливо тяжкі – ч. 5 ст. 12 КК України), а тому, як наголошує вчений, важливо з'ясувати, які саме отримані докази під час проведення негласної слідчої (розшукової) дії самостійно або в сукупності з іншими доказами можуть мати суттєве значення для з'ясування обставин злочину або встановлення осіб, які вчинили злочин (п. 2 ч. 3 ст. 248 КПК). Зокрема, повинні бути вказані переслідувані в ході процесу цілі (ч.1 ст. 267 КПК). Проведення інших заходів, не передбачених ч. 1 ст. 267, КПК заборонено. Одночасно можуть бути переслідувані декілька або одна конкретна мета проведення даної НСРД»¹⁷.

Висновки. Враховуючи той факт, що новий Кримінальний процесуальний кодекс України в цілому та глава 21 – «Негласні слідчі (розшукові) дії» – на думку вчених-процесуалістів, не є досконалими, однак із його прийняттям певною мірою було врегульовано порядок застосування негласних слідчих дій, завдяки яким кількість вчинених податкових злочинів значно зменшилося. Разом із тим, негласна слідча (розшукова) дія є звичайною процесуальною дією, та тому її слід повноцінно використовувати нарівні з уже звичними слідчими діями під час розслідування податкових злочинів.

¹⁵ Скулиш Є. Негласні слідчі (розшукові) дії за кримінально-процесуальним законодавством України / Є. Скулиш // Вісник Національної академії прокуратури України. – 2012. – № 2. – С.15-23.

¹⁶ Свіжий погляд на негласні дії [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zib.com.ua/ua/13271svizhiy_poglyad_na_neglasni_dii_u_vss_obgovorili_zastosuvann.html.

¹⁷ Тагієв С.Р. Процесуальні дії слідчого судді при наданні дозволу на проведення негласних слідчих (розшукових) дій / С.Р. Тагієв // Кримінальний процесуальний кодекс України: практика застосування та перспективи розвитку: матер. міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 30 жовтня 2013 р.). – К. : Слово Національної школи суддів України. Спеціальний випуск, 2013. – С. 145-156.

Анотація

У статті розкрито деякі проблемні питання проведення негласних слідчих (розшукових) дій під час розслідування податкових злочинів, вчинених організованою групою. Результати аналізу матеріалів кримінальних проваджень свідчать про те, що довести винуватість членів злочинних угруповань в інкримінованих їм злочинах складно, зважаючи на їх високий професіоналізм й уміння протидіяти різними засобами і способами правоохоронним органам у розкритті та розслідуванні злочинів. Тому використання негласних слідчих (розшукових) дій під час розслідування податкових злочинів, вчинених організованою групою або злочинною організацією, на сьогодні є однією з важливих проблем правозастосовної практики. Активне використання негласних слідчих (розшукових) дій під час розслідування злочинів у податковій сфері дозволить підвищити рівень розкриття цих злочинів, зробити більш якісною доказову базу досудового розслідування таких злочинів. Розкриваючи сутність та зміст використання негласних слідчих (розшукових) дій під час зазначених розслідувань, необхідно звернути увагу на допустимість одержаних у результаті проведення тієї чи іншої негласної слідчої (розшукової) дії, доказів у кримінальному провадженні. У цьому контексті слід зазначити, що так само, як і в оперативно-розшуковій діяльності, проведення негласних слідчих (розшукових) дій допускається у виняткових випадках та за умови, що в інший спосіб отримати інформацію неможливо. Доведено, що фіксація ходу і результатів негласних слідчих (розшукових) дій під час розслідування податкових злочинів, вчинених організованою групою або злочинною організацією, повинна відповідати загальним правилам фіксації кримінального провадження, передбаченим Кримінально-процесуальним кодексом України.

Summary

The article reveals some problematic issues of conducting secret investigative (search) actions during the investigation of tax crimes committed by an organized group. The results of the analysis of the materials of criminal proceedings indicate that it is difficult to prove the guilt of members of criminal gangs in the crimes alleged against them due to their high professionalism and the ability to counteract by various means and methods the law-enforcement agencies in disclosing and investigating crimes. Therefore, the use of secret investigative (search) actions during the investigation of tax crimes committed by an organized group or criminal organization is today one of the important problems of law enforcement practice. The active use of secret investigative (search) actions during the investigation of crimes in the tax area will increase the level of disclosure of these crimes and make a more qualitative evidence base for pre-trial investigation of such crimes. By expounding the essence and content of the use of secret investigative (search) actions during the said investigations, it is necessary to pay attention to the admissibility obtained as a result of one or another unofficial investigation (investigative) action, evidence in criminal proceedings. In this context, it should be noted that in the same way as in the operative-search activities, conducting secret investigation (search) actions is allowed in exceptional cases, and provided that otherwise it is impossible to obtain information. It has been proved that the fixing of the course and results of secret investigations (investigations) during the investigation of tax crimes committed by an organized group or a criminal organization should be in line with the general rules for fixing the criminal proceedings provided for in the Criminal Procedure Code of Ukraine.

Використана література:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Менделеев В. Податкова гідра українського соціуму / В. Менделеев // Зеркало тижня. – № 67. – 2013 р. – С. 12.
3. Брич Л., Навроцький В. Кримінально-правова кваліфікація ухилення від оподаткування в Україні / Л. Брич. – К. : Атіка, 2000. – 288 с.
4. Дудоров О. Злочини у сфері господарської діяльності: кримінально – правова характеристика / О. Дудоров. – К. : Юридична практика, 2003. – 923 с.
5. Кримінальний кодекс України. – К. : В-во Паливода А.В, 2012. – 215 с.
6. Макаров Д. Проблемы и путикриминализации явлений, связанных с уклонением от уплаты налогов / Д. Макаров // Юридический мир. – 2000. – № 2. – С. 30–35.

7. Шолудько Б. Негласні слідчі (розшукові) дії / Б. Шолудько [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://foliant.in.ua/pravovoy-kommentariy_id_16.html.
8. Кримінальний процесуальний кодекс України. – К. : В-во Паливода А.В., 2012. – 326 с.
9. Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18 лют. 1992 р. № 2135-XII // Відомості Верховної Ради. – 1992. – № 22.
10. Скулиш Є. Негласні слідчі (розшукові) дії за кримінально-процесуальним законодавством України / Є. Скулиш // Вісник Національної академії прокуратури України. – 2012. – № 2. – С. 15–23.
11. Свіжий погляд на негласні дії [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zib.com.ua/ua/13271svizhiy_poglyad_na_neglasni_dii_u_vss_obgovorili_zastosuvann.html.
12. Тагієв С.Р. Процесуальні дії слідчого судді при наданні дозволу на проведення негласних слідчих (розшукових) дій / С.Р. Тагієв // Кримінальний процесуальний кодекс України: практика застосування та перспективи розвитку: матер. між-нар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 30 жовтня 2013 р.). – К. : Слово Національної школи суддів України. Спеціальний випуск, 2013. – С. 145–156.

Вадим Нечай,

перший заступник начальника

Головного управління Державної фіскальної служби України в Чернігівській області